

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' בא ד' שבט תש"פ

החברותא בטען פנימי לחברים גליון מס 626

פנינים יקרים

בא אל פרעה (י, א) לא נאמר לך אל פרעה כי אם בא אל פרעה משום שאין הולכים מאת השי"ת שכן מלא כל הארץ כבודו. ויאה איפוא יותר הבטוי "בא" שפירושו בא אתי כי אתך אני. (הרבי מקוצק)

בנערינו ובזקנינו נלך (י, ט) כאשר הנערים כפופים לזקנים וצועדים יד ביד זוהי סיבה בפני עצמה לקבוע חג. (ישמח משה)

וימש חשך וכו' (י, כא) לא ימוש ספר התורה הזה מפיך (יהושע א) התורה רוחנית, וכל אשר זך וישר פעלו ושכלו רוחני יכול לתפוס כל התורה כולה ולא ישכח דבר כי דבר רוחני אינו תופס מקום וכו', וזהו וימש חשך, לא ימוש ספר התורה מפיך כלומר מחמת פיה שיהיה לה ממשות וגשמיות לא ימוש. (לקוטי מוהר"ן)

גם האיש משה (יא, ג) סופי תיבות משה, התורה הכפילה בפסוק זה את גדולתו של משה. (בעל הטורים)
ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו (יא, ז) בדרך מליצה מפרשים שבני ישראל לא יעשו חריץ המבדיל בין לב ללב. והכי פירושו ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו שלא יהיה יהודי חורץ חריצים וחלוקה בין ליבו ולשונו אלא צריך שפיו וליבו יהיו שוים. (רמב"ם)

ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מרורים יאכלו (יב, ח) אפשר לרמוז הטעם שצוה ה' יתברך שיאכלו צלי אש משום דבאותה שעה נכנעה סמרא אחרא ונכנע יצר הרע הכנעה גמורה עד מאד. (פתחי חותם)

ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש (יב, ח) הטעם שנצטוונו לאכול צלי כי בצליה הבשר מתכווץ ושומרת על האחידות סמל לקרבן הפסח שנאכל בחבורה. (נזר יוסף)

החדש הזה לכם ראש חדשים (יב, ב) טעם כפל ראש חדשים ראשון הוא לכם, נתכון לומר כי חודש זה הוא ראש פירוש מובחר שבחדשים, ודקדק כי אין משובח ומעולה שבחדשים אלא לישראל. (אוה"ק)
ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה... (יב, יב) רש"י: אני בעצמי ולא על ידי שליח לא על ידי מלאך ולא על ידי שרף "שליח" בנימטריה "משה" "מלאך" גימטריה "מיכאל" "שרף" זהו "גבריאל". והדגש שיציאתם רק מאת ה';

ושמרתם את המצות וכו' (יב, יז) אמר רבי יאשיה אל תקרי ושמרתם את המצות אלא ושמרתם את המצוות כדרך שאין מחמיצין את המצה כך אין מחמיצין את המצוה, שאם באה מצוה לידך עשה אותה מיד. (גמרא)

קדש לי כל בכור פטר כל רחם (יג, ב) רמז: קדש לי, אם ברצונך להתקדש לכב' השי"ת, כל בכור תחשיב את כל אחד להיות בכור-חשוב, פטר כל רחם הדבר הראשון להתחיל (פטר מלשון פותח) רחם בבני ישראל לרחם על הבריות.

והיה לך לאות על ידכה ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפיך (יג, ט) השי"ת צונו להניח תפלין על יד שמאל שהוא כנגד הלב משכן הבינה, ואת תפלין שבראש מניחין כנגד המח משכן החכמה ואם ח"ו הם יהיו פגומים אז יפגם איבר הדיבור שהוא הפה. ומכח הדבור באה ההשפעה על כל אברי הגוף לטוב ולמוטב. (מתוך בן איש חי)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

האשק שיחת הראש"ע זיע"א אורכא שבת י"ט ראשון של סוכות תשל"ג פאבא ליפאס ע"מ א.א.

היו מכריעים. כי כשאדם אומר חטאתי לה', הוא מכיר שהוא מציאות של חטא, ומזה יגיע אל תיקונו ושלימותו.

שהרי דוד המלך כשאמר "בחנני ונסני" היה במדריגה הגבוהה ביותר של קדושה, אחר שהרג את היצה"ר ואמר "ולבי חלל בקרבי", ולרגע קט דימה בנפשו ששיג את מציאות הקדושה, וכבר אינו צריך את הסיבות שהרבש"ע ינהיג אותו על ידם וישמור אותו מן החטא. ולכן אמר "בחנני ונסני" - אתה תעמיד מולי את היצר הרע שבראת אותו להיות סיבה בשביל לעבוד אותך, ואני אלחם אתו בעצמי ללא סיבה ועזר ממך, ואנצח. משמעות הדברים היא: אני כבר לא צריך את העזר ממך, אינני צריך שאתה תקרא לי ע"י סיבות בכדי להשמר מהטבע של התוהו ובוהו של ששת ימי בראשית, אני כבר הגעתי בעצמי לבחינה של תוהו ובוהו, בבחינה של "מה אני בורא אף אתה בורא", וממילא אין ליצר שום שליטה עלי, האהבה שלי היא ישירה אליך במדריגות הכי גבוהות. זוהי מדריגה יותר גבוהה מ"טמיר ונעלם". אולם הרבש"ע הראה לו שהוא צריך אותו עד זיבולא בתריתא, ועד בכלל, עד תיקון השלימות של כל העולם. ואז הוא חזר לשורש שלו "וחטאתי נגדי תמיד", ואמר "חטאתי לה'", כלומר: אני לא יכול להיות דבוק רק ע"י יסוד האין, "וחטאתי נגדי תמיד", טמיר ונעלם. כי לאדם אין כל קיום בעולם, הוא ממש כמו בהמה, ומהו הקיום שלו - הבחירה, זה מה שמקיים אותו, הבחירה היא שמבטלת את מציאותו והוא נהיה נעלם ע"י שהוא חי עם הסיבה, דהיינו שהוא חי בתחושה שהסיבה היא

הרבש"ע ברא את העולם בבחינה של תוהו ובוהו, מפני שזה כל האדם. האדם הוא תוהו ובוהו כל ימי חייו. זוהי העבודה שלו. והוא לוקח אור מקרני השמש, דהיינו מהתוהו ובוהו של ששת ימי בראשית. משה רבינו הגיע לבחינת תוהו ובוהו של ששת ימי בראשית ולכן "פני משה כפני חמה". לכן משה רבינו לא היה לו רבי, כי הרבש"ע היה הרבי שלו, ומכח זה הוא זכה ל"פני חמה". יהושע בן נון כבר היה לו רבי, את משה רבינו, ולכן הוא זכה רק ל"פני לבנה", כי הוא לקח מהקרני אור של משה רבינו כדוגמת הלבנה שלוקחת מן השמש. וכשיהיה השלימות של אור הלבנה, והלבנה תקבל שלימות של אור החמה, אז יהיה שלימות של "פני חמה", וכל העולם יהיה טמיר ונעלם בבחינת משה רבינו.

נמצא שכל אדם צריך לעבוד על עצמו בכדי שמתוך "פני לבנה" יגיע לבחינה של "פני חמה". וכשכל העם יגיע לבחינת "פני חמה" אז כל הרשעה כולה כעשן תכלה וכל הקטרוג יעלם מאליו, ואז יכול לבוא המשיח. באופן אחר משיח לא לבוא, היות שהרבש"ע רוצה שהעם שלו לא יקבל נהמא דכסופא, והוא רוצה שיבואו לכזו שלימות כמו בשעת הבריאה שהיה רק הרבש"ע לבדו, בחינת למעני למעני אעשה. אנו צריכים לזכות לזה, וע"י שנתאחד ביחד ויהיה בינינו אחדות יהיה דביקות, ואז אין אחיזה לקליפה והיא נעלמת. כי כל האחיזה שלה היא ממחלוקת של יהודים ומשנאה של יהודים. החטאים לא כ"כ מפריעים. כי כל החטאים באים רק מפני שאין אצלינו דביקות, אך באם היתה אצלינו דביקות - החטאים לא

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

לא זכו ל"פני חמה" - בחינת ארץ ישראל, רק לבחינת "פני לבנה" - חוץ לארץ, לכן משה רבינו שהיה פני חמה לא זכה להכנס לארץ, כי אז היתה הארץ מגיעה לתכלית השלימות.

רק כשיגיע עת שהקדושה תהיה בשלימות, ופני חמה יהיה בשלימות - בחינת ארץ ישראל, אז יוכל משה רבינו להיות בארץ ישראל. כי כאשר יהיה שלימות הקדושה לא יהיה לקליפות כל קיום. כל עוד הקדושה אינה בשלימות יש קיום למצרים וכל בחינותיה, ומכאן זה יש להם קיום עד סוף הגלות. אולם בכל רגע ובכל היסח הדעת יכול להיות סוף הגלות, כי כמה כבר צריך לקחת בשביל שניפקד. ואם כן, אם נזכה להתאחד יחד, נוכל להגיע לבחינת שלימות ארץ ישראל. דהיינו שמשך רבינו יוכל להיות בשלימות של בחינת ארץ ישראל. אז יוכל להבנות הבית השלישי, ואז יהיה הזמן שכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ. אין הכוונה שרק יגידו את זה כמו שאנו אומרים בתפילה, אלא שאז תהיה בחינה שהרשעה תתכלה מאליה. כמו שע"י שמשך רבינו עבד על עצמו עד שנהיה טמיר ונעלם באותה בחינה כמו שהרבש"ע הוא טמיר ונעלם, על ידי זה נהיה בחינת רעוא דרעוין, כמו כן כאשר יגיע שלימות הקדושה, וארץ ישראל תהיה בשלימותה - בבחינת "ארץ ישראל" שזהו שלימות הקדושה ללא כל פגם - אז יהיה בחינה של "כל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ", ויהיה "ותמלוך אתה ה' לבדך על כל מעשיך", "ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד".

המשך יבוא אי"ה

המקיימת אותו והוא אינו מציאות כלל, ואז הוא משיג כפי מה שהרבש"ע עורך אותו. זהו "פני חמה". ולכן פני משה כפני חמה. יותר מזה אין ביכולת האנוש להשיג.

ובכל דור יש יהודים בעולם שהם בחינת "פני חמה", כל אחד בדרגה שלו. דהיינו שיש להם התקשרות עם הקדושה בכזו מציאות שבינו לבין קונו, בדרגה של "יוחטאתי נגדי תמיד". ויש אנשים שהם בבחינת "פני לבנה" כפני יהושע, והם צריכים להגיע לשרשים של הנשמות בכדי שיעלו אותם, ובכך יגיעו לשלימות ע"י האור שזורח מ"פני חמה". ולכן כשתהיה ההתגלות באחרית הימים יהיה משה רבינו מהימנא, כי איננו יכולים להשיג - כל אחד לפי דרגתו - יותר מהדרגה שמשך רבינו השיג, הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו.

כל עוד כלל ישראל לא הגיע לשלימות, הבחינה של "פני חמה" אינה בשלימות, וארץ ישראל אינה בשלימות. ובכדי לזכות להגיע לשלימות, בבחינת "ארץ ישראל", עלינו להתאחד. כי בעת שבני ישראל נכנסו לארץ הקודש עדיין לא הגיעו לשלימות והיה להם רק בחינת "פני לבנה", את בחינת "פני חמה" עדיין לא יכלו להשיג, אם היו מקבלים אז "פני חמה" היה חורבן לכל עם ישראל. כי באותה העת היו כל הניצוצות בבחינת ירידה, והרבש"ע אמר למשה "לך רד כי שחת עמך", שיהיה גם הוא בירידה יחד אתם, היות שרצון השי"ת היה שה"פני חמה" ילך לגלות, ויחד עם כלל ישראל ילך עמם התווה ובוהו של ששת ימי בראשית - בבחינה של "פני חמה" - בכדי שהם יוכלו להחזיק מעמד בכל מקום שהם. ומכיון שהם

המשך פנינים יקרים

ולזכרון בין עיניך (יג, ט) כדי לשמור הזכרון צריך לשמור את עצמו שלא יפול לבחינת רע עין כי השכחה בא על ידי רע עין, ורע עין תולה במיתת הלב כמש"כ נשכחתי כמת מלב, (תהלים לא) (לקוטי מוהר"ן)

והיה לאות על ידכה ולטוטפות בין עיניך (יג, טז) שורש המילה תפילין הוא פלל והוא מלשון מחשבה כמו שאמר יעקב ליוסף ראות פניך לא פללתי לא חשבתי, והמחשבה כנגד המח כי הוא יתברך שמו הוא האלקים, וכנגד הלב שלבו יהיה אל השי"ת תמיד. (מהר"ל)

ויקח משה את עצמות יוסף עמו וכו' (יג, יט) והוא להודיע חיבתו של משה שכל ישראל עוסקים בבזיה והוא עוסק בעצמות יוסף. הדיוק בזה אף כי בני ישראל עוסקים בבזיה והיא היתה מצוה כדי לקיים הבטחת ה' לאברהם ואחרי כן יצאו ברכוש גדול, מכל מקום התועלת של הבזיה היא לתועלת אישי ועצמות יוסף לתועלת הכלל. (נזר יוסף)

ופרעה הקריב וכו' (יד, י) כשחולקין על האדם נמצא שרודפין אותו והוא בורח בכל פעם להשי"ת. אזי כל מה שחולקין עליו יותר מקרבין אותו יותר להשי"ת בבחינת אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך. וזהו ופרעה הקריב שהקריב את ישראל לאביהם שבשמים כי על ידי שרדפו אותם נתקרבו יותר להשי"ת כנ"ל. (לקוטי מוהר"ן)

ה' ילחם לכם ואתם תחרישון (יד, יד) לא בשעה זו בלבד ילחם לכם אלא לעולם ילחם כנגד אויביכם. (מכילתא)

ה' ילחם לכם ואתם תחרישון (יד, יד) למדנו מזה הפסוק שלא יאמר האדם אסמוך על ניסיו יתברך וזה יושעני כי אסור לסמוך על נס, אלא צריך האדם לעשות את ההשתדלות לפי הטבע, וזה תחרישון מלשון חרישה כך שלפעמים נדרשת ההשתדלות כתפלה וצעקה וה' יעזרהו ויצליחהו בכל מעשיו. (נזר התורה)

ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים (יד, כט) בני אדם מתפעלים רק כאשר הם רואים ניסים גלויים, אין הם מבינים כי הטבע עצמו אינו אלא נס אחד גדול, אמנם כאשר רואים ניסים גלויים מתחילים להאמין כי גם בחיים הטבעיים הפשוטים קיימת השגחה עליונה, זהו שאמרה תורה ובני ישראל כיון שראו נס גדול כזה שהולכים בים כדרך שהולכים ביבשה הבינו אפילו כשהולכים ביבשה הרי זה נס נפלא כאילו היו הולכים בתוך הים. (נעם אלימלך)

ויאמר ה' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים וכו' (טז, ד) אפשר לרמוז על כל העוסק בתורה דצריך להיות במחוננו בהשי"ת ולא יהיה להוט אחר קבוץ הממון, על זה אמר התנא (אבות ב, ה) אל תאמר כשאפנה אשנה שמה לא תפנה אלא ישים במחוננו בה' ויאמר הכל מידו יתברך ומה שראוי לי יבא לי והוא עיקר בעבודת השי"ת. (פתחי חותם)

וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה (יז, יב) מכאן רואים את הנהגת משה רבינו שלא פרש מהציבור אלא שיתף עצמו בכלל וכל המצער עצמו עם הצבור זוכה ורואה בנחמתם. (עפ"י רש"י)

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050

02 - 5829688 ☎ פקס: 02 - 5325477

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

